

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem Mgr. et Mgr. Bc. Petrem Jíříkem ve věci

žalobce: L.L.
bytem
proti
žalovanému: Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 1442/65, Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2024, č. j. MZP/2024/210/3947,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu **nákladů** řízení.
- III. Žalovanému se náhrada **nákladů** řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím Správy Národního parku Šumava ze dne 21. 10. 2024, zn. SZ NPS 08091/2024/8-NPS 10999/2024, byl žalobce uznán vinným z přestupku dle § 87 odst. 3 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. M.

(dále jen „ZOPK“), kterého se dopustil tím, že na území Národního parku Šumava vykonal zakázanou činnost – v rozporu s ustanovením § 16 odst. 2 písm. n) ZOPK, dne 21. 7. 2024 úmyslně nedodržel podmínky pro splouvání řeky Vltavy v úsecích Lenora – Soumarský most a Soumarský Most – most u Pěkné (správní území města Volary a obce Nová Pec) v Národním parku Šumava. Žalobce splouval řeku na nafukovacím paddleboardu. Jednání žalobce bylo v rozporu s § 16 odst. 2 písm. n) ZOPK a opatřením obecné povahy Správy Národního parku Šumava č. 2/2020 (SZ NPS 03176/2020/10 – NPS 05881/2020 (dále jen „OOP č. 2/2020“), upravujícím splouvání daného toku. Za toto jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč.

2. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný postupem dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) upravil textaci výroků a ve zbytku postupem dle § 90 odst. 5 správního řádu rozhodnutí potvrdil.
3. K výzvě soudu, s ohledem na obsah žalobní argumentace, žalobce v doplnění ze dne 24. 1. 2025 uvedl, že v rámci incidenčního přezkumu navrhuje zrušení OOP č. 2/2020. Usnesením ze dne 27. 1. 2025, č. j. 54 A 1/2025-18, rozhodl krajský soud o vyloučení incidenčního návrhu na zrušení OOP č. 2/2020 k samostatnému projednání. Návrh žalobce byl rozsudkem zdejšího soudu ze dne 26. 3. 2024, č. j. 51 A 2/2025-41, zamítnut; žalobcem tvrzená nezákonnost opatření obecné povahy nebyla zjištěna.

II. Stručný obsah žaloby

4. Žalobní námitky se prakticky váží nikoli k samotnému napadenému rozhodnutí, ale k OOP č. 2/2020, neboť nezákonnost napadeného rozhodnutí shledává žalobce právě v nezákonnosti tohoto opatření obecní povahy z důvodu zcela neodůvodněné diskriminace nejen paddleboardů. Dle žalobce byly jeho námitky vůči samotnému opatření obecné povahy zcela ignorovány, což má vést k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, které současně diskriminační charakter opatření aprobejuje.
5. Žalobce dále popisuje, že požadoval po strážci přírody před samotným vyplutím racionální vysvětlení zákazu paddleboardů, tu mu ale strážce nepodal s tím, že smyslem stráže přírody není hlídkovat a poučovat, ale kontrolovat dodržování předpisů. Takové pojetí výkonu pravomoci považuje žalobce za chybné a nezákonné.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě, replika žalobce

6. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 21. 2. 2025 navrhuje podanou žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Žalovaný reaguje na argumentaci žalobce týkající se věcně samotného OOP č. 2/2020. Dále uvádí, že své námitky nesměřuje vůči žalovanému, ale vůči strážci přírody, přičemž ta jej řádně poučila.
7. Žalobce ve své replice ze dne 11. 3. 2025 setrval na podané žalobě, své argumentaci ohledně nezákonnosti OOP č. 2/2020 spolu s negativním hodnocením fungování státní správy.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších zákonů, dále jen „s. ř. s.“).

9. Krajský soud rozhodl bez jednání (§ 51 s. ř. s.).
10. Žaloba není důvodná.
11. Dle § 16 odst. 2 písm. n) ZOPK platí, že *na území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí je zakázáno provozovat horolezecké sporty, splouvání vodních toků nebo jiné vodní sporty mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody.*
12. Podle § 87 odst. 3 písm. n) ZOPK se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že *vykonává ve zvláště chráněném území, označeném smluvně chráněném území, evropsky významné lokalitě nebo ptačí oblasti činnost zakázanou nebo vykonává činnost, pro kterou je vyžadován souhlas orgánu ochrany přírody, bez tohoto souhlasu.*
13. Jak prvostupňové správní rozhodnutí, tak rozhodnutí odvolací vyhovují nárokům § 68 odst. 3 správního řádu a z jejich odůvodnění jsou jednoznačně zřejmé důvody výroků rozhodnutí, podklady pro jejich vydání, úvahy, kterými se správní orgány řídily a rovněž z nich plyne, proč námitky žalobce nebyly shledány důvodnými. S poukazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, č. 1546/2008 Sb. NSS (rozsudky správních soudů jsou dostupné na www.nssoud.cz), zdůrazňuje, že soud je povinen přihlížet k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu (ať už pro nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů) i z moci úřední. V tomto případě však krajský soud neshledal jakýchkoli vad.
14. Podaná žaloba je založena na nezákonnosti OOP č. 2/2020, kterým došlo k vyhrazení míst mj. i pro splouvání ve smyslu § 16 odst. 2 písm. n) ZOPK, když tímto ustanovením jinak zákonodárce splouvání takovýchto toků zakázal. Žalobce namítá nedůvodný a neodůvodněný zákaz paddleboardů, čímž jinými slovy brojí proti jejich nepovolení v rámci daného opatření obecné povahy. Tím je provinění žalobce s tímto opatřením obecné povahy provázáno, když i ve svém rozhodnutí o přestupku ze dne 21. 10. 2024 prvostupňový správní orgán uvádí, že žalobce byl uznán vinným z daného přestupku, „*kterého se dopustil tím, že dne 21. 7. 2024 úmyslně a v rozporu s výše uvedeným ustanovením nepovoleně splouval vodní tok na území Národního parku Šumava v úsecích Lenora – Soumarský most a Soumarský most – most u Pěkné (správní území města Volary a obce Nová Pec) za použití paddleboardu, což je v rozporu s Opatřením obecné povahy č. 2/2020, mimo zastavěná území obcí, zastavitelné plochy obcí a místa vyhrazená orgánem ochrany přírody*“. Incidenční návrh žalobce na přezkum tohoto opatření obecní povahy však krajský soud rozsudkem ze dne 26. 3. 2025, č. j. 51 A 2/2025-41, zamítl.
15. Vzhledem k nedůvodnosti incidenční žaloby, když OOP č. 2/2020 v soudním přezkumu obstálo, není důvodná nosná námitka žalobce, že napadené rozhodnutí je založeno na nezákonném opatření obecné povahy, neboť tuto nezákonnost krajský soud při jeho přezkumu nezjistil.
16. Žalobce svým jednáním porušil zákaz § 16 odst. 2 písm. n) ZOPK, dle něhož platí, že *na území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí je zakázáno provozovat horolezecké sporty, splouvání vodních toků nebo jiné vodní sporty mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody*, když orgán ochrany přírody a krajiny – Správa Národního parku Šumava ve svém OOP č. 2/2020 nestanovila možnost splouvání daného úseku toku na paddleboardu.
17. Namítá-li žalobce nezákonnost postupu strážce přírody, pak se tyto námitky zcela mýlí předmět žalobou napadeného rozhodnutí, jehož prostřednictvím je vymezen i předmět

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. M.

soudního přezkumu. Faktické jednání stráže přírody by mohlo být předmětem hodnocení soudu v režimu žaloby na ochranu před nezákonným zásahem pokynem nebo donucením správního orgánu. Vzhledem ke skutečnosti, že „konflikt“ žalobce a stráže přírody se odehrál dne 21. 7. 2024 a žalobce svoji žalobu podal dne 16. 1. 2025, nevyzval krajský soud žalobce k případné úpravě žaloby, neboť i pokud by vůlí žalobce bylo napadnout žalobou na ochranu proti nezákonnému zásahu jednání stráže přírody, jednalo by se ve smyslu § 84 odst. 1 s. ř. s. o žalobu opožděnou, neboť subjektivní lhůta pro podání žaloby dle věty první tohoto ustanovení činí dva měsíce ode dne, kdy se žalobce o nezákonném zásahu dozvěděl.

V. Závěr a náklady řízení

18. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 28. března 2025

Mgr. et Mgr. Bc. Petr Jiřík v. r.
samosoudce